

Chương 44

Vấn được tên Tàu già dờ bản chỉ đường theo sau một hành lang dài và qua một cánh cửa đóng kín. Cửa mở. Vấn bước vào một căn phòng rộng và chàng thực sự ngạc nhiên. Không ai có thể ngờ mặt sau của cửa tiệm bé nhỏ, ọp ẹp là một dinh thự vĩ đại, tráng lệ với đồ đạc trang hoàng mắc tiền và đầy những đồ cổ quý giá. Một cô gái hầu xinh đẹp mặc xường xám bưng khay trà mời chàng ngồi. Vấn nhấp một ngụm. Nước trà đặc sánh dịu ngọt lạ thường, hẳn phải là trà quý. Chàng ngồi chờ một lúc và quan sát. Khung cảnh này không phải là tổng hành dinh của Triad cũng là cơ sở của thủ lãnh Triad vùng Los Angeles.

Một người đàn ông trung niên bước vào. Vấn đứng dậy, đoán là Henry Cheng. Hẳn người tầm thước, mặc bộ đồ lớn màu xám, cổ thắt chiếc nơ đen. Khuôn mặt mang vẻ tàn nhẫn đặc biệt với vết sẹo dài trên má tạo ra một tương phản kỳ lạ với giọng nói tiếng Anh, lịch sự và quý phái như một người Tàu Hồng Kông được gửi sang Anh học ở Oxford hay Cambridge:

- Tôi là Henry Cheng. Xin lỗi tôi chưa được biết quý danh của ông!

Vấn giơ tay ra bắt:

- Tôi là Vấn. Tôi là người quen của Triệu Tôn.

Henry Cheng gật đầu:

- Triệu Tôn là nhân viên của chúng tôi. Ông có tin tức gì về cái chết của Triệu Tôn?

Vấn quan sát tên Tàu Triad trước mặt. Giọng nói của hắn không còn được lịch sự như trước và mắt hẳn giọng Anh quý phái khó nghe, đổi sang giọng Mỹ bình thường. Tên này đóng kịch giỏi! Vấn thầm nghĩ. Chàng ngồi lại xuống ghế, nhấp một ngụm trà:

- Trà ngon lắm! Chắc phải mang từ Trung Hoa lục địa sang mới có thứ trà này!

- Ông nói đúng! Trà này mọc trên đỉnh Côn Sơn, khó khăn lắm mới hái được. Những tôi chắc ông đến đây không phải để nói chuyện trà!

Vấn gật đầu hỏi lại:

- Ông biết gì về công ty VietCal Partnership?

Cheng trả lời:

- Công ty đầu tư vào bất động sản tại Orange County. Triệu Tôn có xin phép chúng tôi để bỏ vốn làm ăn với công ty này! Ông có liên hệ gì với VietCal Partnership?

Vấn nói dối:

- Tôi là một trong những partners của công ty.

Mình chỉ nói một nửa! Vấn thầm nghĩ, chua chát. Uyên mới đúng là partner nhưng Uyên vẫn là vợ mình! Một nửa phần hùn của Uyên trên pháp luật thuộc về người chồng! Vấn lắc đầu cay đắng. Giờ này chàng còn nghĩ đến chuyện chồng vợ với Uyên!

Chàng nói tiếp:

- VietCal Partnership có ba phần hùn. Người có cổ phần lớn nhất tên là Lữ. Phần thứ nhì của Triệu Tôn

và phần thứ ba của vợ chồng chúng tôi. Một trong những điều lệ được đặt ra của partnership là nếu người partner nào chết, phần hùn của người đó sẽ được chia đều cho hai người partners kia để công ty không phải giải tán. Kề thừa kế của người partner chết sẽ được tiền bảo hiểm nhân mạng một triệu Mỹ Kim do partnership mua.

Cheng gật đầu:

- Chúng tôi biết điều đó! Triệu Tôn chết do tai nạn xe hơi. Chúng tôi đã được hãng bảo hiểm đền đủ một triệu Mỹ Kim. Ông có nói với người nhân viên của chợ Á Trung là ông có bằng chứng về cái chết của Triệu Tôn. Bằng chứng nào?

Cheng nói bằng một giọng lạnh và sắc. Hẳn mặt dẫn vẻ hòa nhã lúc đầu. Vấn thản nhiên. Chàng càng lúc càng bình tĩnh hơn lúc mới bước chân vào căn nhà. Bọn Triad dù sao cũng chỉ là bọn đầu trộm đuôi cướp. Có đóng kịch giỏi lắm cũng chỉ như tên Henry Cheng này, bề ngoài và giọng nói như kẻ có học nhưng bề trong vẫn là kẻ vô lại giết người. Chúng vẫn không đủ thông minh để hiểu được kế hoạch của Lữ. Vấn giảng giải:

- Phần hùn của Triệu Tôn lúc thành lập công ty là ba trăm ngàn. Triệu Tôn chết, các ông được hưởng tiền bảo hiểm nhân mạng một triệu là đã lời quá nhiều rồi phải không?

Chương 44

Vấn cười! Giọng chàng hơi có chút khinh ngạo:

- Ông có biết phần hùn của Triệu Tôn trong công ty nếu còn sống đến ngày hôm nay là bao nhiêu không? Hơn hai triệu đô la! Điều đó có nghĩa các ông đã bị thiệt hại trên một triệu. Và cái chết của Triệu Tôn chỉ là dàn cảnh tai nạn xe hơi!

Henry Cheng hỏi, giọng hơi gắt gỏng. Hấn cảm nhận được ý miệt thị của Vấn:

- Tôi hỏi lại anh bằng chứng ở đâu là Triệu Tôn bị giết?

Vấn điềm tĩnh rút điều thuốc Dunhill châm lửa hút:

- Bằng chứng của tôi là Lữ, người managing partner của công ty đang tìm cách giết chúng tôi để hưởng trọn các phần hùn còn lại! Tôi bị hấn bắn hụt cách đây mấy ngày trên xa lộ 405. Ông có thể thấy vết đạn còn đó trên xe tôi. Lữ thuê bọn giết mướn bắn chúng tôi để chỉ còn mình hấn hưởng trọn công ty. Cũng như hấn đã thuê người giết Triệu Tôn bằng cách dàn cảnh tai nạn xe hơi. Tôi nghĩ tổ chức của ông có thừa khả năng để điều tra việc đó!

Cheng cắt ngang:

- Tổ chức gì? Chúng tôi không có tổ chức gì cả. Chỉ là vấn đề đầu tư làm ăn với Triệu Tôn, thế thôi! Nhưng tôi sẽ cho điều tra thêm về vụ tai nạn xe của Triệu Tôn.

Hấn nhìn Vấn chăm chú. Một lúc sau Cheng mới cất tiếng:

- Anh lại gặp chúng tôi cho biết về âm mưu giết Triệu Tôn này có mục đích gì?

Vấn mỉm cười:

- Tôi chỉ muốn các ông biết rõ hơn về Lữ và việc hấn giết Triệu Tôn. Triệu Tôn là bạn thân của tôi. Tôi không muốn anh ta bị giết chết oan ức và không ai trả thù cho Triệu Tôn.

Vấn cười thầm trong bụng. Chàng chỉ biết qua loa về tên Tàu lai dơ bẩn qua lời kể của Uyên. Hấn thấy chàng đều tìm cách lẩn thật xa, chỉ sợ chàng biết việc hấn tán Uyên! Cheng cũng nở nụ cười. Nham hiểm và tàn nhẫn. Hấn nói:

- Anh muốn chúng tôi trả thù cho Triệu Tôn nếu quả đúng tên Lữ đã thuê người giết Triệu Tôn. Chúng tôi sẽ làm việc chúng tôi phải làm nhưng tại sao chúng tôi phải giúp anh. Tên Lữ có thuê người giết anh nữa thì có dính líu gì đến chúng tôi!

Vấn đoán hấn ta sẽ hỏi câu này. Chàng đã sửa soạn sẵn câu trả lời:

- Các anh có lợi nhiều lắm chứ! Tất cả tài sản của công ty VietCal đáng giá hơn 8 triệu Mỹ kim. Nếu Lữ giết được chúng tôi, hấn hưởng trọn tài sản này. Nhưng nếu Lữ chết, công ty sẽ thuộc về chúng tôi. Và chúng tôi sẽ trả lại cho tổ chức các anh tất cả phần của Triệu Tôn, đáng giá hơn hai triệu đô la!

Vấn tiếp tục dùng chữ chúng tôi. Uyên và chàng. Hy vọng bọn Triad không

khám phá ra Uyên mới chính là người partner và nàng đã phản bội chàng, đan díu với Lữ. Vấn tiếp:

- Nếu Lữ thanh toán được chúng tôi trước và các anh giết Lữ sau, các anh sẽ không được hưởng gì cả. Tất cả tài sản của công ty sẽ thuộc về người thừa kế của Lữ. Chỉ khi nào chúng tôi được bảo vệ không bị bọn giết mướn của Lữ làm hại và các anh giết được Lữ, lúc đó các anh mới thu lại được phần hùn của Triệu Tôn trong công ty.

Henry Cheng ngẫm nghĩ. Vấn biết cá đã cắn câu. Hai triệu đô la phần của Triệu Tôn đâu phải nhỏ. Đờ nào Triad bỏ qua mỗi lợi lớn này. Cheng nói:

- Anh muốn chúng tôi bảo vệ anh và giết Lữ trước khi bọn thủ hạ của Lữ giết anh. Nhưng như thế anh sẽ được hưởng hết phần hùn trong công ty. Anh nên nhớ nếu Triệu Tôn còn sống và cả Lữ lẫn vợ chồng anh đều chết, chúng tôi sẽ được hưởng trọn công ty VietCal.

Hấn nở nụ cười hiểm ác. Vấn rùng mình. Quả thật Triad không biết đến điều khoản phân chia tài sản partnership. Nếu Triệu Tôn khôn ngoan hơn và nghĩ ra điều đó, cả Lữ lẫn Uyên và chàng nữa đã bị bọn Triad ra tay hạ thủ trước! Vấn trả lời. Chàng không muốn cuộc mặc cả kéo dài:

- Không có chúng tôi các anh không có cách nào đụng đến tài sản của công ty

Chương 44

VietCal được. Nhưng để tỏ thiện chí của tôi với các anh, sau khi giết được Lữ và sinh mạng của vợ chồng chúng tôi được bảo đảm, các anh sẽ được hưởng thêm một phần ba số phần tiền của Lữ trong công ty. Anh thỏa thuận không?

Henry Cheng gật đầu:

- Được! Như thế cũng khá công bằng! Bây giờ anh cho chúng tôi biết thêm về Lữ, kẻ thù của anh!

Vấn thở ra một hơi dài. Chàng không ngờ mọi sự diễn ra trôi chảy đến thế. Có lẽ vận may đã đến với chàng. Và cục diện đã thay đổi. Từ một kẻ bị săn đuổi, chàng đã trở thành người thợ săn. Lữ không thể thoát được phen này. Còn Uyên nữa! Bài toán bắt đầu thành hình trong đầu Vấn. Trên giấy tờ Uyên vẫn là vợ chàng. Tất cả tài sản của công ty sẽ thuộc về Uyên khi Triad thanh toán xong Lữ. Và tất cả tài sản của Uyên sẽ thuộc về chàng nếu chuyện chẳng may xảy đến cho Uyên.

Vấn bắt đầu kể những chi tiết chàng biết về Lữ cho Henry Cheng, thủ lĩnh Triad tại miền Nam California nghe. Và từ tận cùng tâm tư Vấn, chàng biết tình yêu của chàng với Uyên đã chết. Hoàn toàn biệt tăm như thể chàng chưa bao giờ một lần yêu Uyên, chưa bao giờ chung sống với nàng những năm hạnh phúc nhất của cuộc đời chàng. Như những ngày tháng đó đã bị xóa một cách vĩnh viễn. Và tất cả

chỉ còn là một trang giấy, trắng tinh không vương chút bụi và kỷ niệm ưu phiền nào!